

Életkorok ünnepe, az Élet dicsérete

Március 17.-én, vasárnap a Bartók Béla Unitárius Egyházközség gyülekezete kettős ünnepet ült. Egyházközségünk tagjai meglepték szeretett lelki vezetőnket, Léta Sándor lelkész urat 60. születésnapja, illetve özv. Májay Endréné Kerekes Cili nénit, 90. születésnapja alkalmából.

A tavaszi napsütésbe és virágpompába öltözött templomban - az istentiszteletet követően – együtt énekelve dallal kívántuk számukra, hogy további sok születésnapokat vígan megélhessenek.

A zsúfolásig megtelt gyülekezeti termünkben pedig egy Szabó T. Anna verssel köszöntöttük őket:

„Tágas világban szűk szükség ne érjen,
láss ki magadból, örülj: nézz az égre,
a magasság mindig tüdődbe férjen,
minden csak kezdet, ne gondoldj a végre:
ahogy a felhők formát váltanak,
úgy vált alakot, úgy villózik minden,
a láthatók is félig látszanak,
a létezőkben ott lüktet az Isten,
hagyd átlobogni magadon a létet,
végigleng rajtad minden pillanatban
a mindig alvó, aki mindig ébred,
a vannincsfényű játszó láthatatlan,
engedj a fényes, teljes áradásnak,
és része leszel az örök egésznek,
az azonosként újra s újra másnak –
te is felhő vagy, semmi rossz nem érhet.”

A költő szavaival, amely inkább egy áldás, kívántuk nekik, hogy tágas e világba a szükség sose legyen szűk, és a lélek mindig szárnyra találjon. Örömünkre szolgált, hogy együtt ünnepelhettük az élet csodás körforgását, melyben minden pillanat új formát ölt, mint ez a mostani is. Örömdetes, hogy a jó Isten állandó jelenlétében lüktetünk, lüktethettünk velük, mi egy időben együtt létezők.

Az időre pedig úgy tekintünk, mint isteni áldásra, hiszen így elmélkedik Jevgenyij Vodolazkin kortárs író „Lauroszt” című regényében:

„Furcsa dolgot mondok neked. Egyre inkább úgy érzem, hogy idő nincs. A világon minden az időn kívül létezik, különben hogyan ismerhetném a még meg nem történt jövőt. Úgy gondolom, Isten kegyelméből adatott nekünk az idő, hogy ne zavarodjunk össze, mert az ember tudata nem tud egyszerre magába fogadni egyidejűleg minden eseményt. A gyengeségünk miatt vagyunk időbe zárva.”

A sok szép hangból és szóból álló köszöntésözönt tortaszegés és szeretetvendégség követte, melyhez a hozzávalókat egyházközségünk tagjai varázsolták az ünnepi asztalra. Hálával köszönjük a kedves felajánlásokat és az egymásra szánt tartalmas perceket.

Isten éltesse drága ünnepeltjeinket, és adjon nekik még sok időt a földi létben!

*Orbán Emese,
a BBUE gondnoka.*

A cseresznyevirág szimbolizálja az élet szépségét és múló természetét, emlékeztetve annak rövid, de értékes mivoltára, kifejezve a megújulást, az új kezdetek lehetőségét és az élet folytonosságát.

Májay Endréné, Kerekes Edith Cecilia

Torockón született 1934. március 16-án, édesanyja, Ekárt Anna posta tisztviselő, Ekárt István postamester lánya. Édesapja Kerekes Ferenc kereskedő volt. Testvére Csaba két évvel idősebb, féltestvérei Kerekes Zoltán és István.

1940-ben édesapjuk bezárta Torockón a boltját, a bicskagyár résztulajdonosa lett és a család Enyedre költözött.

Szülei nemsokára elváltak, ez sorsforduló volt Cili életében.

◆ Az 1. és 2. elemi a nagyenyedi Bethlen Kollégiumban végezte.

◆ Mivel édesanyjuk Enyeden nem talált állást, kiszöktek Magyarországra, ahol nagybátyjuk Vecsésen szárnya alá vette őket.

A szökésük sem volt veszélytelen, egy tordai pópa szervezte meg a szökést, két zsákot vihettek csak magukkal. Az édesanyja bundáját a kislány Cili cipelte. Egy lovasszekér kivitte őket egy kukoricás domb tövébe, majd éjszaka meg kellett figyelni a domb tetején az örök járását és hajnalban a kettő között átszökni a domb túloldalára. Egy magányosan álló malom volt a jele annak, hogy átjutottak a határon. A magyar határőrök bevitték őket Kolozsvárra, a gyűjtőközpontba, majd a regisztrálás után vonattal eljutottak Budapestre, ahol már várta a nagybátyjuk.

◆ Édesanyjuk a bethleni postán kapott állást, ahova Cili lányával költözött. Itt végezte el a 2. és 3. elemi.

◆ 1944-ben Csicsókeresztúrra kerültek, mivel az édesanyja ott kapott munkát. A plébános pártolta az apa nélküli kis családot, a bevonuló orosz katonáktól féltve őket egy szőlős vincellérházba költöztette őket fel. A részeg oroszok itt is megtalálják a „bozgorokat“ és csak nehezen, az utolsó kis karóra és lánc megkaparintásával léptek le.

1945-ben lovasszekérrel tértek vissza Torockóra, ahol részt vettek a gazdálkodásban.

◆ Mivel nem volt magyar iskola, Cili a 4. elemi a román nyelvű iskolában végezte el.

◆ Édesanyja Medgyesén kap postamesteri állást, hat évig alig találkozott emiatt a gyermekeivel.

- ◆ Csaba bátyja Kolozsváron tanul, Cili a gazdaságban segített miközben magán úton tanult, hiszen továbbvezető osztály nem volt Torockón. Dr. Balogh József és Gaál Gyula torockoszentgyörgyi unitárius lelkész tanították.
- ◆ Tizenegy évesen Csaba bátyja viszi fel Kolozsvárra, ahol a református gimnáziumban kell levizsgáznia. Itt találkozik Erdő Jánossal, aki felkarolja, és éveken át segíti.
- ◆ 1945-ben a 6. osztályt Kolozsváron végzi a református gimnáziumban, annak leányotthonában lakik.
- ◆ 1948-ban konfirmál Kolozsváron.
- ◆ 1949-től a kereskedelmi líceumban tanul, ahol 1952-ben leérettségizik.
- ◆ Édesanyja 1949-ben felkerül a kolozsvári postára, kiutalnak neki egy szobát, - konyha a hosszú folyósón – a Dózsa György utcán. Ide költözik aztán a nagynénje, majd a börtönbüntetés lejárta után a nagyszülei Torockóról. A családi házak örizetlenül maradnak, a falu alja-népe prédájává válnak. (Szerencse, hogy a tanító felismerte a házban lévő értékeket és egy részét megmentette, ma a múzeumban vannak kiállítva.)
- ◆ Férjét, Májay Endrét (Bandit) már gyerekkora óta ismerte, már a kolozsvári éve alatt udvarolt neki és 1952-ben, érettségi után eljegyezte.
- ◆ Bandi 1950-ben lett torockói unitárius lelkész, amikor Cili még csak 16 éves volt.
- ◆ 1953. március 7-én házasodnak össze – ünnepség nem lehetett, aznap halt meg Sztálin.
- ◆ 1954. március 2-án megszületik Gabriella lányuk.
- ◆ Cili már Torockón kántorizált, miután megüresedik a kántori hely
- ◆ 1957-ben helyezik át Májay Endrét Brassóba, a beiktatására július 28-án kerül sor.
- ◆ 1957. augusztus 3-án megszületik Eszter lányuk.
- ◆ Mivel a lelkészt 1958 augusztusában 3 hónapra beviszik kivizsgálásra a „Securitate“-ra, Cili kénytelen elmenni a cukorkagyárba, majd a Cipőszövetkezetbe dolgozni.
- ◆ Közben leteszi a kántorvizsgát és a brassói unitárius templom kántora lesz egészen a nyugdíjazásáig.
- ◆ Májay Endre 1993. október 25-én megy nyugdíjba.
- ◆ Mivel mindkét lányuk kivándorolt Németországba, 1993 novemberében ők is kiköltöznek. Bandi már nagyon beteg és lelkileg megviseli a haza elhagyása, ebben még a két lánya közelsége, a három unokája sem tud enyhülést szerezni.
- ◆ 1994. április 8-án, a bonni klinikán visszaadja nemes lelkét teremtőjének.

- ◆ Cili itt is megküzd a nyelvi nehézségekkel, a nőszövetségben, evangélikus templomban keres vigasz, közben nagy küzdelmek árán visszaszerezi a torockói házakat az államtól és hozzáfog a felújításhoz, így építve magának új otthon, ahol a mai napig otthon érzi magát.
- ◆ Megismerkedik Budapesten Pálffy Lászlóval, ahol a késői szerelem összeköti őket.
- ◆ 2007-ben leköltözik Budapestre, ahol a mai napig együtt élnek – mármint télen, mert a nyarakat Torockón vannak.

Így telt el 90 év, ez alatt a soha el nem fogyó cselekedni, élni vágyás és a kitartó akarat, amellyel céljait elérte, a saját magától és másoktól elvárt igényesség élteti és teszi boldoggá.